

Sygn. akt V GC 427/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Elblągu V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSR Marlena Brzozowska

Protokolant stażysta Jolanta Tuzimek

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2015r. w Elblągu

na rozprawie

sprawy z powództwa Skarbu Państwa – Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe Nadleśnictwa D.

przeciwko D. T.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego D. T. na rzecz powoda Skarbu Państwa – Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe Nadleśnictwa D. kwotę 2.742,36 zł (słownie: dwa tysiące siedemset czterdzieści dwa złote 36/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13.02.2015r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 834,02 zł (słownie: osiemset trzydzieści cztery złote 02/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Elblągu kwotę 100,00 zł (słownie: sto złotych 00/100) tytułem opłaty sądowej od uiszczenia której powód był zwolniony.

UZASADNIENIE

Skarb Państwa - Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe reprezentowany przez Nadleśnictwo D. domagał się zasądzenia od pozwanego D. T. kwoty 2.742,36 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu powód podał, że strony zawarły umowę sprzedaży drewna, z której pozwany nie wywiązał się rezygnując z zakupu drewna sosna S2B, świerk W Standard oraz sosna W Standard oraz wnosząc o naliczenie kary umownej. Powód poinformował pozwanego o zagospodarowaniu niezakupionego drewna, a w związku z upływem terminu odbioru drewna, naliczył karę umowną w wysokości 3.415,49 zł zgodnie z §4 pkt 5 umowy, która pozwany częściowo uregulował uiszczając dnia 10.10.2012r. kwotę 500 zł i kwotę 915,49 zł dnia 11.03.2013r.. Pozwany pomimo wezwania do zapłaty nie uregulował pozostałej części należności. Powód wskazał, że na kwotę dochodzoną pozwem składa się pozostała do zapłaty kara umowna w wysokości 2.000 zł oraz skapitalizowane odsetki za opóźnienie.

Dnia 4.03.2015r. Sąd Rejonowy w Ostródzie wydał nakaz zapłaty, od którego pozwany złożył sprzeciw. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Pozwany potwierdził okoliczność zawarcia umowy, nieodebrania drewna w ustalonym terminie oraz częściowej zapłaty kary umownej. Podniósł natomiast zarzut nieważności zapisu umownego o karze umownej z uwagi na niezgodność zapisu z regułą wyrażoną w art.483§1 k.c., zgodnie z którym suma kary umownej musi być ściśle określona. Zdaniem pozwanego wprawdzie w umowie zawarty został zapis, że kara umowna wyniesie 5% wartości nieodebranego drewna, lecz w

dniu zawarcia umowy nie była znana dokładna, lecz jedynie przybliżona cena drewna i taki zapis nie pozwalał na określenie konkretnej kwoty kary umownej, ani na ustalenie konkretnych podstaw jej wyliczenia. Na ten fakt zwróciło pozwanemu uwagę Biuro Polskiej Izby Gospodarczej (...) z siedzibą w P. pismem z dnia 18.08.2014r., która to interpretacja uznana została za prawidłową w podobnej sprawie sądowej.

Sąd Rejonowy w Ostródzie postanowieniem z dnia 7.04.2015r. przekazał sprawę według właściwości Sądowi Rejonowemu w Elblągu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Okoliczności sprawy pozostają niesporne. Pozwany D. T. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) w (...). Pozwany współpracuje z Lasami Państwowymi kupując drewno na aukcjach internetowych. W 2011r. pozwany brał udział w aukcji internetowej na platformie e-drewno, w wyniku której wylicytował zakup w pierwszym półroczu 2012r. następujących gatunków drewna: sosna w grupie handlowej S S2B GD (SO) w ilości 60m³, grab (GB) w grupie handlowej W (...) w ilości 25m³, modrzew (MD) w grupie handlowej W (...) w ilości 25m³, sosna (SO) w grupie handlowej W (...) w ilości 90m³ oraz świerk (SW) w grupie handlowej W (...) w ilości 90m³. Następnie podpisana została przez strony umowa kupna-sprzedaży nr (...) z dnia 20.12.2011r., na podstawie której powód sprzedał pozwanemu wylicytowany surowiec drzewny według grup handlowo-gatunkowych, których ilości i ceny zawarte zostały w załączniku nr 1 do umowy (umowa k. 98-101). W §2 umowy zawarto zapis, że załącznik nr 1 stanowi integralną część umowy, w przypadku drewna wielkowymiarowego masą rozliczeniową jest suma mas wymienionych w załączniku.

W załączniku nr 1 wymieniono następujące grupy handlowo-gatunkowe i ceny:

- sosna w grupie handlowej S S2B GD (SO) w ilości 60m³ w cenie 209 zł/m³,
- grab (GB) w grupie handlowej W (...) w ilości 25m³ w cenie dla poszczególnego sortymentu: 264zł/m³ dla sortymentu WAO 2, 290zł/m³ dla sortymentu WAO 3, 206zł/m³ dla sortymentu WBo 1, 227zł/m³ dla sortymentu WBo 2, 259zł/m³ dla sortymentu WBo 3, 172zł/m³ dla sortymentu WCo 1, 190zł/m³ dla sortymentu WCo 2, 213zł/m³ dla sortymentu WCo 3, 145zł/m³ dla sortymentu WD 1, 159zł/m³ dla sortymentu WD 2, 176zł/m³ dla sortymentu WD 3,
- modrzew (MD) w grupie handlowej W (...) w ilości 25m³ w cenie dla poszczególnego sortymentu: 433zł/m³ dla sortymentu WAO 2, 513zł/m³ dla sortymentu WAO 3, 321zł/m³ dla sortymentu WBo 1, 357zł/m³ dla sortymentu WBo 2, 416zł/m³ dla sortymentu WBo 3, 255zł/m³ dla sortymentu WCo 1, 297zł/m³ dla sortymentu WCo 2, 341zł/m³ dla sortymentu WCo 3, 183zł/m³ dla sortymentu WD 1, 201zł/m³ dla sortymentu WD 2, 224zł/m³ dla sortymentu WD 3,
- gatunku sosna (SO) w grupie handlowej W (...) w ilości 90m³ w cenie dla poszczególnego sortymentu: 458zł/m³ dla sortymentu WAO 2, 560zł/m³ dla sortymentu WAO 3, 308zł/m³ dla sortymentu WBo 1, 379zł/m³ dla sortymentu WBo 2, 433zł/m³ dla sortymentu WBo 3, 280zł/m³ dla sortymentu WCo 1, 327zł/m³ dla sortymentu WCo 2, 373zł/m³ dla sortymentu WCo 3, 214zł/m³ dla sortymentu WD 1, 233zł/m³ dla sortymentu WD 2, 253zł/m³ dla sortymentu WD 3,
- gatunku świerk (SW) w grupie handlowej W (...) w ilości 90m³ w cenie dla poszczególnego sortymentu: 406zł/m³ dla sortymentu WAO 2, 491zł/m³ dla sortymentu WAO 3, 315zł/m³ dla sortymentu WBo 1, 353zł/m³ dla sortymentu WBo 2, 386zł/m³ dla sortymentu WBo 3, 261zł/m³ dla sortymentu WCo 1, 304zł/m³ dla sortymentu WCo 2, 342zł/m³ dla sortymentu WCo 3, 204zł/m³ dla sortymentu WD 1, 226zł/m³ dla sortymentu WD 2, 260zł/m³ dla sortymentu WD 3.

Zgodnie z § 4 pkt umowy zakupione drewno miało być kupującemu wydawane zgodnie z kwartalnym harmonogramem ustalonym przez strony, a stanowiącym załącznik nr 2 do umowy, w którym przewidziano terminy odbioru drewna

w I i II kwartale 2012r. (§4 pkt 1., załącznik k.102v). Harmonogram ten został następnie zmieniony aneksami nr (...) do umowy. Obie strony zobowiązały się do właściwej realizacji harmonogramów sprzedaży/zakupów. Sprzedaż drewna przewidziana na dany kwartał winna być wykonana z dokładnością do +/- 5% (§4 pkt 3.). Wykonanie umowy z odchyleniami nie przekraczającymi 5% ilości drewna wymienionego w załączniku nr 1 miało być traktowane jako należyte wykonanie umowy (§4 pkt 4.).

W § 4 pkt 5 umowy zastrzeżono karę umowną na wypadek niewykonania umowy przez każdą ze stron. W treści §4 pkt 5 umowy nie określono wysokości kary umownej, lecz odwołano się do sposobu jej ustalenia. Postanowiono, że jeżeli stopień realizacji sprzedaży wyniesie poniżej 95% strona która nie wywiązała się z umowy będzie zobowiązana do zapłaty drugiej stronie kary w wysokości 5% nieodebranego lub nieprzygotowanego do sprzedaży drewna, która to wartość będzie obliczona jako iloczyn masy surowca nieodebranego lub nieprzygotowanego do sprzedaży w danej grupie gatunkowej i ceny sortymentu reprezentanta w danej grupie handlowo-gatunkowej, zawartej w załączniku nr 1 do umowy. Jednocześnie przyjęto, że w przypadku drewna zawierającego więcej niż jedną klasę jakości i grubości reprezentantem jest najniższa klasa jakości i grubości, z wyjątkiem drewna W Standard, gdzie reprezentantem jest sortyment (...) (drewno WCo najniższej klasy grubości).

Pozwany po upływie I kwartały 2012r., pismem z dnia 12.04.2012r., które wpłynęło do Nadleśnictwa D. dnia 16.04.2012r. zawiadomił, że rezygnuje z zakupu drewna: sosna S2B, świerka W Standard i sosny W Standard w związku z przyznaniem mu dotacji na modernizację tartaku oraz wniósł o naliczenie kary umownej (k.104). W odpowiedzi Nadleśnictwo D. poinformowało pozwanego, że w związku z rezygnacją zagospodaruje surowiec, a kara umowna zostanie naliczona po zakończeniu okresu obowiązywania umowy (k.105). Pozwany nie odebrał żadnego gatunku drewna objętego umową, również drewna grab i modrzew.

W lipcu 2012r. Nadleśnictwo naliczyło pozwanemu karę umowną na podstawie §4 pkt 5 umowy z tytułu nieodebranego drewna na łączną kwotę 3.415,49 zł, która obciążało pozwanego notą księgową nr (...) z dnia 5.07.2012r. zobowiązując do zapłaty kary umownej w terminie 14 dni od dnia wystawienia noty, doręczając wraz z notą szczegółowe wyliczenie kary. Pozwany pisma te odebrał dnia 11.07.2012r. (k.106-108).

Pozwany na poczet kary umownej dokonał częściowych wpłat, w dniu 10.10.2012r. przelał kwotę 500 zł, a następnie, już po skierowaniu do niego w dniu 21.02.2013r. wezwania do zapłaty pozostałej części kary umownej wraz z odsetkami za opóźnienie w łącznej kwocie 2.915,49 zł, pozwany w dniu 11.03.2013r. przelał kwotę 915,49 zł (k.109, 111, 112).

Sąd zważył, co następuje:

Należność dochodzoną pozwem stanowiła karę umowną naliczoną przez powoda za nieodebranie przez pozwanego drewna w ilościach i terminach wynikających z harmonogramu. Pozwany zawarł umowę jako przedsiębiorcą. Zadeklarował jakie ilości drewna w danej grupie handlowo-gatunkowej oraz w jakich terminach odbierze. Ilości drewna w poszczególnych grupach handlowo-gatunkowych wymienione zostały w załączniku do umowy, w którym również określona została cena dla poszczególnego sortymentu w danej grupie.

Na wypadek niewykonania umowy przez każdą ze stron w umowie kupna-sprzedaży nr (...) z dnia 20.12.2011r. zastrzeżono karę umowną. Obowiązek zapłaty kary obciążał zarówno powoda jako sprzedającego w sytuacji gdyby nie przygotował drewna do sprzedaży, jak i pozwanego jako kupującego, gdyby drewna tego nie odebrał. Nie jest kwestionowana okoliczność, że pozwany nie odebrał żadnej ilości drewna, w którymkolwiek gatunku.

W treści §4 pkt 5 umowy, w której zawarto postanowienia dotyczące kary umownej nie określono wysokości tej kary. Odwołano się natomiast do sposobu jej ustalenia. Wskazano kryteria, którymi należy się posłużyć aby obliczyć sumę, którą zobowiązana będzie uiszczać ta strona, która naruszyła postanowienia umowy. Zgodnie z zawartymi w tym paragrafie zapisem na kupującym ciążył obowiązek zapłaty kary umownej w przypadku nieodebrania drewna w ilości przewidzianej umową, gdy stopień realizacji sprzedaży wyniesie poniżej 95%. Kary miała odpowiadać wysokości 5% nieodebranego drewna, którą to wartość należało obliczyć jako iloczyn masy surowca nieodebranego w danej

grupie gatunkowej i ceny sortymentu reprezentanta w danej grupie handlowo-gatunkowej. Dane te (oznaczenie grup handlowo-gatunkowych, określenie ilości drewna w danej grupie, określenie cen poszczególnych sortymentów) zawarte zostały w załączniku nr 1 do umowy, który był integralną częścią umowy. Zastrzeżono, że w przypadku drewna zawierającego więcej niż jedną klasę jakości i grubości, reprezentantem dla danej grupy jest najniższa klasa jakości i grubości, z wyjątkiem drewna W Standard, dla której reprezentantem jest sortyment WCo 1 (drewno WCo najniższej klasy grubości).

W umowie określono zatem kryteria, przy pomocy których należy ustalić wysokość sumy, którą obowiązana będzie uiścić ta strona, która dopuści się naruszenia postanowień umowy. Znana była ilość drewna w danej grupie gatunkowej, którą kupujący obowiązany był odebrać, a było to drewno: sosna w grupie handlowej S S2B GD (SO) w ilości 60m³, grab (GB) w grupie handlowej W (...) w ilości 25m³, modrzew (MD) w grupie handlowej W (...) w ilości 25m³, sosna (SO) w grupie handlowej W (...) w ilości 90m³ oraz świerk (SW) w grupie handlowej W (...) w ilości 90m³. Znana była również cena drewna i to zarówno w odniesieniu do drewna występującego tylko w jednym sortymencie (tj. sosny w grupie handlowej S S2B GD), jak i cena drewna sortymentu WCo 1 (drewna o najniższej klasie grubości), które była reprezentantem dla pozostałego drewna będącego przedmiotem umowy, tj. drewna W Standard zawierającego więcej niż jedną klasę jakości i grubości. Przedmiotem aukcji i umowy w poszczególnych grupach gatunkowych, za wyjątkiem sosny S S2B GD (przy czym jej ilość i cena również była znana i określona została w załączniku nr 1), było drewno właśnie w klasie W Standard. Bez względu na klasę jakości i grubości w odniesieniu do grup handlowo-gatunkowych drewna klasy W Standard dla wyliczenia wysokości kary umownej zastosowanie miała zawsze cena drewna sortymentu WCo 1. Cena ta w odniesieniu do poszczególnych gatunków drewna została wyraźnie określona w umowie, podobnie jak ilość (masa), jak i gatunki drewna - w załączniku nr 1 do umowy. W umowie określony został również procent, według którego od iloczynu iloczyn masy surowca nieodebranego w danej grupie gatunkowej i ceny sortymentu, należało obliczyć karę umowną.

Zgodnie z art. 483 § 1 k.c. można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna). Zastrzeżenie w umowie kary umownej winno określać zobowiązanie i rodzaj jego naruszenia, z którym związany będzie obowiązek świadczenia kary oraz oznaczenie sumy pieniężnej, stanowiącej karę umowną. Przepis art. 483 § 1 k.c. stanowi, że wysokość kary umownej musi być określona w treści umowy, przy czym kara ta powinna być wyrażona kwotowo w chwili jej zastrzegania. Dopuszczalne jest posłużenie się innymi miernikami wysokości np. ułamkiem wartości rzeczy albo ułamkiem innej sumy (wartości kontraktu). Karę umowną określa się co do zasady konkretną kwotą, ale możliwe jest też podanie sposobu jej wyliczenia. Taki sposób określenia kary umownej został zastosowany w umowie kupna-sprzedaży nr (...) z dnia 20.12.2011r. Wskazać należy, że w wyroku z dnia 06.02.2008r. Sąd Najwyższy wskazał, że kara umowna występuje wyłącznie pod postacią określonej sumy, co niekoniecznie musi oznaczać, że zastrzegając ją należy ustalić jednocześnie jej wysokość. Określenie kary może nastąpić przez wskazanie kryteriów, którymi posługując się, możliwym będzie wskazanie sumy, jaką dłużnik zobowiązany będzie zapłacić wierzycielowi (II CSK 428/07, LEX nr 621799).

Nie ma zatem racji pozwany twierdząc, że w dniu zawarcia umowy nie była znana dokładna, lecz jedynie przybliżona cena drewna i taki zapis nie pozwalał na określenie konkretnej kwoty kary umownej, ani na ustalenie konkretnych podstaw jej wyliczenia. Cena drewna była bowiem znana. Wskazana została w załączniku nr 1 do umowy w odniesieniu do wszystkich grup handlowych będących przedmiotem umowy. W okolicznościach niniejszej sprawy dla ustalenia kary umownej to, który konkretnie sortyment drewna zostałby odebrany przez pozwanego, a którego sortymentu drewna pozwany by nie odebrał, nie było istotne. Ważna była bowiem ilość drewna nieodebranego przez pozwanego w danej grupie gatunkowej, a nie ilość drewna danego sortymentu. W poszczególnych grupach gatunkowych pozwany obowiązany był odebrać: sosnę S S2B GD w ilości 60m³, grab W Standard w ilości 25m³, modrzew W Standard w ilości 25m³, sosnę W Standard w ilości 90m³ oraz świerk W Standard w ilości 90m³. Ilość nieodebranego drewna w tych grupach gatunkowych W Standard przemnożona przez cenę drewna sortymentu WCo 1 przewidziana dla poszczególnych gatunków drewna klasy W Standard oraz ilość nieodebranego drewna sosny w grupie handlowej S S2B

GD przemnożona przez cenę tego drewna pozwalały na określenie łącznej wartości nieodebranego drewna będącego podstawą ustalenie wysokości kary umownej odpowiadającej 5% tej wartości. Zapis § 4 pkt 5. jest jasny i precyzyjny i pozwalający w sposób jednoznaczny na wyliczenie podstawy - miernika dla wyliczenia kwoty kary umownej, które to wyliczenie jest czysto arytmetyczne. Tą metodą wyliczenia posłużył się powód obliczając wysokość kary jak w piśmie z dnia 05.07.2012r. (k.106). Z tych względów zarzut pozwanego co do nieważności zapisu umownego dotyczącego kary umownej był chybiony i nie mógł zostać uwzględniony.

Pozwany w uzasadnieniu sprzeciwu odwołuje się do pisma Biura Polskiej Izby Gospodarczej (...) z siedzibą w P. z dnia 18.08.2014r. oraz do orzeczeń sądów wydanych w innych sprawach. Należy jednak pamiętać, że w danej sprawie ustalenia dokonywane są na podstawie danego, występującego w konkretnej sprawie stanu faktycznego. Jak wynika z uzasadnienia orzeczeń innych sądów wydanych w podobnych sprawach poszczególne Nadleśnictwa w ramach struktury Lasów Państwowych w umowach dotyczących sprzedaży drewna różnie określały podstawy naliczenia kary umownej, odmiennie interpretowały jej zapisy oraz wyliczały tę karę. Powództwa oddalano z uwagi na to, że w umowie nie określono precyzyjnie i jednoznacznie wysokości kary umownej w chwili zastrzeżenia lub nie określono precyzyjnie kryteriów, jakimi należy posłużyć się przy ustalaniu wysokości kary. Umowy sprzedaży nie określały precyzyjnie jakości i ilości drewna jaką kupujący obowiązany był odebrać, a każda klasa drewna zawierała inną cenę, w umowach strony nie określiły precyzyjnie metodologii według której możliwe było precyzyjne określenie wysokości kary umownej i sposobu naliczenia kary. Nieokreślenie w treści umowy sposobu naliczenia kary powodowało, że zastrzeżenia kary umownie uznano za nieważne, gdyż w umowach było odwołanie do średniej ceny drewna, lecz nie określono jak tą średnią cenę należy liczyć.

Taka sytuacja nie ma miejsca w odniesieniu do umowy wiążącej strony, kryteria jakimi należy kierować się, jak i sposób wyliczenia kary umownej określony został w sposób jednoznaczny i precyzyjny. W konsekwencji brak podstaw do uznania, że zastrzeżenie kary umownie zawarte w §4 pkt 5 umowy jest nieważne.

Nadleśnictwo w piśmie z 5.07.2012r., w którym przedstawiło szczegółowe wyliczenie wysokości kary umownej doręczone wraz z notą księgową nr (...) wyznaczyło 14 dniowy termin zapłaty od dnia wystawienia noty. Korespondencję tą pozwany odebrał dnia 11.07.2012r. (k.106-108). Termin zapłaty kary umownej nie został przez strony oznaczony w treści umowy, ani nie wynikał też z właściwości zobowiązania. Jest to zatem świadczenie bezterminowe. Wymagalność roszczeń wynikających z zobowiązań bezterminowych należy określać przy uwzględnieniu art. 455 k.c. W związku z tym roszczenie wynikające z zobowiązania bezterminowego obejmującego zapłatę kary umownej staje się wymagalne w dniu wyznaczonym w wezwaniu dłużnika do wykonania zobowiązania. Tą datą wyznaczoną wezwaniem do zapłaty posłużył się powód wyliczając odsetki za opóźnienie.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 483§1 k.c, art. 481§1 i 2 k.c. , art. 455 k.c., orzeczono, jak w sentencji wyroku. Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania stanowił art. 98 k.p.c. Pozwany, który przegrał proces jest obowiązany do zwrotu powodowi poniesionych przez niego kosztów, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w kwocie 600 zł (§ 6 punkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 02, Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) oraz koszty dojazdu pełnomocnika do sądu na rozprawy w dniach 17.08.2015r. i 19.10.2015r. w łącznej kwocie 234,02 zł. Nie uwzględniono wniosku o zwrot kosztów dojazdu strony – zastępcy Nadleśniczego.

Zgodnie bowiem z art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Na rozprawę w dniu 19.10.2015r. za stronę pozwaną nikt się nie stawił. Stawiennictwo Zastępcy Nadleśniczego, który przyjechał na rozprawę nie jest wypełnieniem obowiązku stawiennictwa strony. Zgodnie bowiem z regulacją zawartą w art. 300 § 1 k.c. za osobę prawną sąd przesłuchuje osoby wchodzące w skład organu uprawnionego do jej reprezentowania, przy czym sąd decyduje, czy przesłuchać wszystkie te osoby, czy też tylko niektóre z nich. Jednakże, stosownie do § 2. Tego przepisu za Skarb Państwa sąd może przesłuchać w charakterze strony osoby powołane do reprezentowania państwowej jednostki

organizacyjnej, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie, lub inne wskazane osoby. Tymczasem, jak stanowi art.35 ust. 1 pkt 1. I 2. Ustawy z dnia 28 września 1991r. o lasach (Dz.U.2014.1153 j.t., ze zm.) osobą która reprezentuje Skarb Państwa (Nadleśnictwo) w stosunkach cywilnoprawnych, w zakresie swojego działania oraz kieruje nadleśnictwem jako podstawowa jednostką organizacyjną Lasów Państwowych jest Nadleśniczy. Kompetencje te nie przysługują jego zastępcy, z tej przyczyny nie mógł być on przesłuchany za stronę. Poniesione przez zastępcę nadleśniczego koszty związane z przyjazdem na rozprawę nie podlegają zwrotowi na podstawie art. 98§3 k.p.c. Z kolei świadek M. P. nie złożyła wniosku o zwrot kosztów, nie poniosła też własnych kosztów dojazdu.

Powód Skarb Państwa był zwolniony z mocy ustawy z opłaty od pozwu, która wynosi 100 zł. Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz. U. z 2014r. poz. 1025, ze zm.) stosownie do wyniku sporu, nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Elblągu kwotę 100 zł tytułem opłaty od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony .